

ڊاڪٽر رشد الله شاهه ”مخمور بخاري“
اسسٽنٽ پروفيسر، سنڌي شعبو
سنڌ يونيورسٽي، ڄام شورو

سچل شناسيءَ جي ڦهلاءَ لاءِ ٿيل تحقيق جو جائزو

**Analysis of the Research work carried out for
dissemination of the thoughts of Sachal Sarmast**

Abstract

On the basis of the study of Sindhi Classical Poetry, Sachal Sarmast is considered as Great Poet, having unique style of tonal tradition and he is the founder of said trends from his predecessors. He is the poet of Sindhi, Saraiki, Persian and Rekhta (Urdu) languages. The research and compilation work on his poetry was started in 1880, it is about a period of one hundred and forty years in which his biography, ideology etc was published in different languages like Sindhi, Urdu and English. This paper is a subject-wise study and analysis of the work published in Sindhi, English and Urdu languages. This study will help to identify the research work and its gaps.

سنڌي ادب ۾ تحقيق جي شروعات کي گهڻو وقت نه ٿيو آهي، ادب جي مختلف صنفن، فن، فڪر توڙي لاڳاپيل شخصيتن متعلق ڇنڊ ڇاڻ اوک ڊوک، پرک جي هن عمل جي عمر ڪا گهڻي نه آهي، لڳ ڀڳ ڏيڍ صدي کان ادب ۾ هن لاڙي يا فن / هنر جي ابتدا ملي ٿي، انگريز دور کان سنڌي ٻولي ۽ گرامر بابت تحقيقي ڪم انگريز عملدارن شروع ڪيو، شروعات ۾ ڪلاسيڪل شاعرن جي ڪلام، فن فڪر ۽ شخصيتن متعلق ڇنڊ ڇاڻ جو ڪم به انگريز عالم ڊاڪٽر ارنيسٽ ٽرمپ، شاهه جي رسالي جي ترتيب سان شروع ڪيو. جنهن کان پوءِ شاهه سائين بابت ليلارام وطڻ مل، مرزا قليچ بيگ ۽ ٻين ڪم ڪيو. شاهه جي رسالي جي شرح جو اهم ڪم ڊاڪٽر هوتچند مولچند گربخشاڻي

ڪيو. پاڻ ”شاھ جو رسالو“ مرتب ڪيائون ۽ اُن تي جيڪو مقدمو لکيائون، سو لطيف شناسيءَ جي حوالي سان لڳ ڀڳ هڪ صدي گذرڻ جي باوجود اڄ به نهايت ئي اهم آهي. ساڳي ريت سچل سرمست جي ڪلام جي سهيڙ جي ڪم جا اهڃاڻ اسان کي سال 1883ع کان ملن ٿا. سيد فاضل شاهه پنهنجي ڪتاب ”ڪافين جو وڏو ڪتاب“ ۾ سرمست سائينءَ جون 46 سنڌي سرائڪي ڪافيون هڪ هنڌ شايع ڪيون، جنهن کان پوءِ اڳتي هلي سال 1902ع کان سچل سائينءَ جي ڪلام جي سهيڙ جو ڪم باقاعدي شروع ٿيو ۽ انهن رسالن جي ترتيب وقت مٿن لکيل مقدا اهميت وارا آهن. ٻئي طرف سچل جي شخصيت توڙي فڪر متعلق سنه 1915ع کان پوءِ عالمن قلم کڻڻ شروع ڪيو.

سچل جي ڪلام جي سهيڙ ۽ ترجمو:

سچل سرمست سنڌي، سرائڪي، ريخته ۽ فارسي ۾ شعر چيو، جنهن ۾ بيت، ڏوهيڙو، دوهو، ڪافي، جهولڻو، گهڙولي، مرثيو، سه حرفي/ ٽيه اڪري، مثنوي، غزل، فرد، قطعو شامل آهن. روايت موجب سندن ڪلام جو تعداد نو لک کان وڌيڪ چيو وڃي ٿو.

سهيڙ:

قلمي نسخا: اسان کي سچل سائين جي ڪلام جا جيڪي قلمي نسخا ملن ٿا انهن مان ڪي چونڊ هي آهن: 1. سچل سائين جي حڪم سان لکيل ديوان آشڪار، ڪاتب: محمد نشان فقير فاروقي، 1240ھ/ 1824ع، 2. بياض شير محمد فاروقي: مرتب: شير محمد ولد محمد ضياءُ الدين، شوال 1245ھ/ 1830ع (هي بياض سچل سائين جي طالب ۽ سنڌي، سرائڪي، هندي جي شاعر نانڪ يوسف جي نگراني هيٺ لکيو ويو)، 3. ديوان آشڪار، ڪاتب: محمد شجاع فقير فاروقي، 1252ھ/ 1836ع، 4. حيدرآباد جي ميرن وارو نسخو، 1291ھ/ 1874ع، 5. ديوان آشڪار بيو، ڪاتب: فقير محمد نشان فاروقي، 1312ھ/ 1894ع، 6. ديوان آشڪار، ڪاتب: واحد بخش

فقير، 1312ھ/1894ع، 7. مرثين جو بياض، مرتب: فقير محمد موسيٰ، 1316ھ/1898ع، 8. ديوان آشڪار، ڪاتب: حافظ حفيظ الله 1322ھ/1904ع، 9. ديوان آشڪار، ڪاتب: نصير فقير 1328ھ/1910ع، 10. بياض نبي بخش سڪري، مرتب: نبي بخش سڪري، 1341ھ/1922ع، 11. پرچوندي وارن بزرگن جي لائبريري جي نسخي تان سچل سرمست جون اٿاريل ڪافيون، 12. سچل سرمست ۽ ان جي همعصر شاعرن جي ڪلام جو بياض، 13. ديوان آشڪار، ڪاتب: محمد عارف.

چاپي رسالا:

رسالو سچل سائينءَ جو: محقق ۽ مرتب: مرزا علي قلي بيگ: سچل سائينءَ جي ڪلام جي سهيڙ جو سڀ کان وڏو، اهم ۽ بنيادي ڪم هن رسالي ۾ ٿيل آهي جيڪو ٻن حصن ۾ سال 1902ع ۽ 1903ع ۾ ميسرس هريسنگھ سنس ڪتبخانه ڇاپخانه سکر جي طرفان پڌرو ڪيو ويو جنهن جي پهرين حصي ۾ سچل سائينءَ جون سنڌي، سرائڪي توڙي ريختا 1340 ڪافيون ترتيب هيٺ آنديون ويون آهن جن جا سُر / راڳ پڻ طئه ڪيل آهن. مختلف راڳن ۾ آسا، گجري، بلاولي، پيروي، ڌناسري، توڏي، جهنگلو، جوڳ، سارنگ، بروو، ڪسوري، تلنگ، پهاري، مارئي، پوربي، پيلو، سسئي، ڪوهياري، ديسي، مومل، ڪيڏار، ڪلياڻ، نٽ ڪلياڻ، ڪنڀات، وهڳ، ڪوئنسيو ۽ مالڪوس شامل آهن. جڏهن ته ٻئي حصي ۾ متفرقه ڪلام جي عنوان هيٺ 10 سه حرفيون، عنوانن هيٺ بيت، ڏوهيڙا، وحدت نامو، جهولڻو وغيره شامل آهن. هن رسالي جي اهميت نه رڳو سچل سائين جي گهڻي ڪلام جي سهيڙ ۽ گهڻي ڀاڱي پڙهڻ جي درست صحت جي سبب آهي پر گڏوگڏ مرتب طرفان لکيل 32 صفحن جو مقدمو تحقيقي حوالي سان پڻ گهڻي اهميت رکي ٿو، ڇاڪاڻ جو هي پهريون موقعو هو جڏهن نه رڳو سچل سائين جي ڪلام جي سهيڙ ڪئي وئي پر سائين جي شخصيت توڙي زندگيءَ جي مختلف حالتن ۽ فاروقي خاندان متعلق ايترو سارو مواد چاپي هيٺ آيو. فاضل محقق پنهنجي مقدمي کي هيٺين

ننڍن ننڍن عنوانن ۾ ورڇيو آهي جنهن ۾: نالو ۽ نشان، سندس ڄمڻ ۽ مرڻ جي تاريخ، سندس اصل نسل ۽ شجرو، سندن سنڌ ۾ اچڻ، سندن ننڍي هوندي جا ڏينهن، سندس جواني ۽ شادي، خيرپور جي مير صاحبن سان سندس واسطو، سندس پيري ۽ مريدي، سندس بيماري ۾ موت، سندس شڪل شباهه ۽ پوشاڪ، سندس هٿ جون شيون، سندس ڪي عادتون ۽ لياقتون، سندس شعر ۽ ڪلام، ڪلام چوڻ جي حالت. هنن ننڍن ننڍن عنوان هيٺ مرزا علي قلي بيگ، سچل سرمست متعلق ان وقت تائين زبان زد ڪيترن ئي روايتن کي نه رڳو محفوظ ڪيو آهي پر ڪٿي ڪٿي انهن جي صحت متعلق پڻ اشارا ڏنا آهن جنهن سان سچل سائينءَ جي متعلق گهڻو مواد نه رڳو هڪ هنڌ محفوظ ٿيو آهي پر انهن جي ڇنڊ ڇاڻ جا بنياد پڻ رکيا ويا آهن.

مرزا صاحب جتي سچل شناسيءَ تي تحقيق جا بنياد رکيا ساڳي وقت سندس لکيل مقدمو به ڇنڊ ڇاڻ گهري ٿو ڇاڪاڻ ته سامهون آيل مواد ۾ سنه جي تضادن يا روايتن جي روشنيءَ ۾ بيان ٿيل واقعن جي صحت ۽ ترتيب طرف ڌيان گهٽ ڏنل نظر اچي ٿو جيڪڏهن اسان ان دور ۾ مواد جي گهٽ هئڻ جو تصور به ڪريون ته به مقامي ۾ آيل مواد جي روشنيءَ ۾ مرزا صاحب جي نتيجن کي نه رڳو پوري طرح سان قبول ڪري سگهجي ٿو ۽ نه ئي ساڳي وقت رد ڪري سگهجي ٿو مثال طور ص 06 تي قائم ٿيل ننڍي عنوان ”سندس اصل نسل ۽ شجري“ ۾ خواجه صاحبڏني جي ٻن فرزندن ميان صلاح الدين ۽ خواجه عبدالحق جي مسند نشيني متعلق ٻه جدا جدا روايتون آنديون آهن. روايتون آڻڻ بعد ان نتيجي تي آيو آهي ته خواجه عبيدالله جيلاني جي لکيل مسند نشيني جي شجري کي قبول ڪيو آهي جنهن تحت خواجه صاحبڏني جو ننڍو فرزند خواجه عبدالحق کانئس پوءِ مسند نشين ٿيندو جڏهن ته صفحي 10 تي قائم ٿيل عنوان ”سندس ننڍي هوندي جا ڏينهن“ ۾ لکي ٿو ته: ”ميان سچل فقير جي پيءُ ميان صلاح الدين جڏهن وفات ڪئي تڏهن هو ننڍو ٻار هو تنهن ڪري ننڍي هوندي کان وٺي هو

پنهنجي چاچي ميان عبدالحق جي سنڀال هيٺ رهيو” (بيگ، 1902:10). مقامي ۾ خواجه صاحبڏني سان شاھ لطيف جي ملاقات جون روايتون پڻ شامل آهن. مرزا صاحب هن مواد ۾ شامل روايتن جي صحت توڙي پنهنجي تجزيي طرف گهٽ ڌيان ڏيندي نظر اچي ٿو ڇاڪاڻ ته هي مواد سچل شناسيءَ جي حوالي سان سڀ کان پهريون ڇپجندڙ مواد آهي تنهنڪري هن موضوع تي ڪم ڪندڙ محققن جو ڌيان سڀ کان وڌيڪ هن ڪم ڏانهن وڃي ٿو. مقامي کان اڳتي ڪلام جي طرف جڏهن نهارجي ٿو ته ايئن لڳي ٿو ته مرزا صاحب جو سمورو ڌيان ڪلام جي ترتيب ۽ صحت طرف آهي جيڪا وقتائتي ۽ ڪارائتي ڳالھ نظر اچي ٿي.

رسالو سچل سائين جو: محقق ۽ مرتب: مسٽر هيملراج ۽

ميان درمحمد ۽ ٻيا دوست: هي رسالو مسٽر پوڪرداس ٿانورداس تاجر ڪتب شڪارپور سنڌ جي طرفان سال 1910ع ۾ پڌرو ڪيو ويو جنهن جي ٽائٽل تي لکيو ويو: ”هن رسالي ۾ سنڌي ڪافيون ۽ سه حرفيون هر قسم سچل سائين جون پيل آهن.“ هن ڪتاب ۾ ڪو به مقدمو شامل نه آهي. لڳ ڀڳ سچل سائين جون 731 ڪافيون ترتيب هيٺ آنديون ويون آهن. ڪتاب جي ڇپائيندڙ پوڪرداس پنهنجي پاران لکيل ڪجهه سٽن ۾ هن طرح مخاطب آهي: ”شڪرانو آهي ڌڻي صاحب جو سنڌ جي بزرگن جا شعر ۽ ڪلام ڇپيا وڃن ٿا جيئن شيخ سعدي جا ڪتاب طرحين طرحين پريس ۾ ڇپيا آهن تيئن اسان جي بزرگ سچل سائين جا رسالا ۽ ڪافيون ۽ سه حرفيون به ڪيترائي جدا جدا نمونن ۾ ڇپيا آهن ۽ ڇپيا وڃن ٿا اها سنڌ ملڪ جي ماڻهن جي خوشنصيب آهي جو سنڌ جو علم هيئر گهڻي ترقي ڪندو ٿو وڃي اميد آهي ته علم جا دوست ڪتاب سنڌيءَ جا خريد ڪري سنڌي ٻوليءَ کي همٿائي سنڌ جو فخر وڌائيندا“ (هيملراج، 1910: منڊي). هن رسالي ۾ شامل سچل سائينءَ جو ڪلام مرزا علي قلي بيگ واري رسالي تان گهڻو تڻو نقل ٿيل آهي اهڙي

نشاندهي نامياري عالم ۽ سچل شناس ڊاڪٽر نواز علي شوق پڻ ڪئي آهي.

سچل سرمست: محقق ۽ مرتب : آغا غلام نبي گل حسن خان "صوفي": هي ڪتاب آغا صوفي پاڻ سچاند نيوٽنڊرام ٽلريجا سنڊر بجلي پريس شڪارپور مان سال 1933ع ۾ شايع ڪرايو. هن ڪتاب جي نئين چاپي جي مقدمي ۾ راقم جيڪا گفتگو ڪئي آهي ان جو نت هت پيش ڪجي ٿو.

"آغا صوفي هي ڪتاب به خاص هڪ جذبي هيٺ لکي تيار ڪيو. ڊاڪٽر گربخشاڻي جڏهن "شاهه جو رسالو" ٽن جلدن ۾ پڌرو ڪيو ته آغا غلام نبي، ڊاڪٽر صاحب جي هن هڪ جملي تي سخت ناراض ٿيو ته: "سچل وغيره شاه جي دز ڪي به رسي نه سگهيا آهن." هن جملي حقيقت ۾ آغا کان ڪتاب "سچل سرمست" لکايو. "صوفي" صاحب هن ڪتاب کي مکيه ٻن حصن "حيات سرمست" ۽ "ڪلام سچل سرمست" ۾ ورهايو آهي. حصي پهرئين ۾ 3 باب آهن، جن ۾ تصوف ۽ ويدانت، حيات سرمست ۽ راڳ ۽ جڏهن ته ٻئي حصي ۾ سچل سائين جو ڪلام سُر وار شامل ڪيو ويو آهي، جن ۾ ڪافين کان بيتن جو تعداد گهڻو وڌيڪ آهي. هن حصي ۾ سُر آسا، گُجري، پيروي، ڪوهياري، سارنگ، راڻو، ڪاريهر، ڪلياڻ، سورڻ، پهاري، ڪنڀات، جوڳ ۽ مالڪوس جا بيت ۽ هر سُر جي آخر ۾ به ڪافيون، جنهن کان پوءِ متفرقه ڪلام جي سري هيٺ بيت ۽ متفرقه سنڌي، سرائڪي ڪافيون، اردو شعر ۽ فارسي غزل شامل آهن. جنهن کان پوءِ رسالي ۾ ڪم آيل صوفي اصطلاح ڏنا ويا آهن جنهن بعد شرح ۽ معنيٰ جي سري هيٺ هر سُر جي ڏکين لفظن جي معنيٰ سان گڏ ڪن بيتن جي سمجهاڻي به ڏني وئي آهي. حقيقت ۾ سچل سائين جي ڪلام کي سمجهڻ لاءِ هن طرح جي هي پهرئين علمي ڪوشش هئي جيڪا گهڻي ڪارگر هئي، آغا صوفي ڪن جاين تي مرزا علي قلي واري رسالي تان مدد ورتي آهي، پر هن رسالي تيار ڪرڻ ۾ سندس محنت ۽ عقيدت پڻ شامل آهي. هن کان پهرئين شايع ٿيل ٻنهي رسالن ۾ سچل سائينءَ جون

ڪافيون گهڻي تعداد ۾ آيل آهن، جڏهن ته آغا واري سهيڙ ۾ بيتن جو ڳاڻيٽو جهجهو آهي جيڪو هنن رسالن ۾ ناهن، ساڳي طرح پوئين رسالي ۾ پهرئين ٻنهي رسالن جي ڀيٽ ۾ ڪافين جو تعداد ٻنھ گھٽ آهي. ڪٿي ڪٿي آغا صاحب، سرمست سائين جي ڪن سرائڪي ڏوهيڙن کي سنڌي بيت جي صورت ۾ پيش پڻ ڪري ويو آهي، جنهن تي عالمن کي اُن حوالي سان اعتراض آهي ته اصل سرائڪي ڏوهيڙي جي شعري حسنائيت متاثر ٿي آهي. (آغا، 2015: 34).

ڪتاب ”سچل سرمست“ جا ورق ورائيون ٿا ته هڪ اختلافي معاملو اسان جي سامهون اچي ٿو ته: ”سچل سائين، شاه پٺاڻي کان وڌيڪ سگهارو شاعر آهي“ (آغا، 2015: 69).

جيتوڻيڪ آغا صاحب هي ڪتاب لکيو ئي ڊاڪٽر گربخشاڻي جي سبب هو. درازي در جي هڪ بي پناه عقيدت مند مريد جي حيثيت ۾ هن جيڪو ٻنهي شاعرن جي وچ ۾ موازنو ڪندي لکيو آهي اهو علمي بحث هجڻ باوجود ان تي عقيدت جو رنگ غالب آهي. هن بحث جو مدلل علمي جواب پروفيسر لطف الله بدوي پنهنجي تصنيف ”تذڪره لطفي“ جي پهرئين ڀاڱي ۾ ڏنو آهي.

آغا غلام نبي جو هي بحث شايد علمي ادبي حلقن کي ناموزون محسوس ٿيو ۽ ائين محسوس ٿئي ٿو ته ان ئي سبب هن ڪتاب کي علمي، ادبي حلقن پاران گهريل مڃتا نه ملي سگهي جنهن جو هي ڪتاب حقدار هو. ڪتاب ”سچل سرمست“ پنهنجي موضوع، مضمون، ترتيب ۽ ٻوليءَ سبب درازي شاه تي هڪ جامع تاريخي دستاويز آهي، تصوف ۽ ويدانت بابت گفتگو لک لهي، هن قسم جو مواد سچل سائين بابت ڇپيل صورت ۾ گهٽ ملي ٿو ته ساڳي وقت جنهن طرح سان راڳ بابت ڄاڻ ڏني وئي آهي، اها به سچل سائين جي ڪلام جي مزاج کي راڳداري جي حوالي سان سمجهڻ ۾ مدد ڏئي ٿي. آغا صاحب خود به موسيقي شناس ۽ خوش گلو هو تنهن ڪري ئي هو ان موضوع تي لکي سگهيو آهي. مجموعي طرح هي ڪتاب

مختلف رخن کان سچل سائين جي حوالي سان گهڻي اهميت وارو آهي.

عاشقي الهام عرف سچل جو ڪلام: هاسي ٻائي: هي رسالو سچل سائين جي درگاهه جي هڪ هندو مريدپاڻيءَ هاسي ٻائي هندوستان جي شهر بڙودا احمد آباد مان سال 1952ع ۾ ڇپرائي پڌرو ڪيو. ڌڻي در وينتيءَ ۾ هاسي ٻائي عرف نمائي فقير مرشد سامهون پنهنجي عاجزي ۽ نيازي بيان ڪئي آهي. رسالي ۾ سنڌي، سرائڪي 702 ڪافيون 185 بيت ۽ 5 سه حرفيون شامل ڪيون ويون آهن.

سچل جو سنڌي ڪلام: محقق ۽ مرتب: رشيد احمد لاشاري: هي رسالو سال 1958ع ۾ آر ايڇ احمد اينڊ برادرز طرفان شايع ٿيو جنهن ۾ سچل سائين جون 445 سنڌي ڪافيون ۽ وحدت نامو شامل آهن جڏهن ته مرغ نامي جي سري هيٺ مالڪوس وارا سمورا بيت بنا ڪنهن داستائن جي ورڇ جي ڏنا ويا آهن ان کان سواءِ سسئي، مارئي، مومل، نوري، روجهن، پورب، وحدت، حقيقت جي جدا جدا عنوان هيٺ بيت سهيڙيا ويا آهن. هن رسالي جي شروعات ۾ ڪو به مقدمو شامل نه آهي. جڏهن ته رشيد احمد لاشاري ان کان پوءِ سچل سرمست جي شخصيت، فڪر ۽ فن متعلق اردو ۾ جدا ڪتاب پڻ لکيو.

رسالو سچل سرمست (سنڌي ڪلام): محقق ۽ مرتب: عثمان علي انصاري: هن رسالي جو پهريون ڇاپو سال 1958ع ۾ سنڌي ادبي بورڊ طرفان شايع ٿيو، هن ۾ وحدت نامي کان سواءِ وحدت، حقيقت، سسئي، نوري، مارئي، مومل، پورب، روجهن، سارنگ، هير، جوڳ ۽ مالڪوس جي سري هيٺ سنڌي ڪافيون ۽ بيت سهيڙيا ويا آهن. رسالي جي شروعات ۾ انصاري صاحب طرفان مقدمو شامل ڪيو ويو آهي جنهن ۾ سوانح حيات کان سواءِ سچل جي فڪر جي بنياد تصوف بابت اهميت پري گفتگو ڪئي وئي آهي. هن رسالي ۾ موجود مواد جي ترتيب ۽ صحت متعلق هڪ طرف ڪيتري ئي تنقيد ٿيندي رهي آهي ته ٻئي طرف هن وقت مارڪيٽ ۾ موجود سچل سائين جو

اهو ئي رسالو آهي. راقم هن رسالي جي ٽئين ايڊيشن جي ايڊيٽر طور مواد جي ترتيب جون ڪيتريون ئي درستگيون ڪيون جنهن جو تفصيل چارٽ جي صورت ۾ ان ايڊيشن جي مھڙ ۾ ڏنو ويو آهي. جڏهن ته ڪوشش اها رڪي وئي آهي ته اڳئين مرتب جي ڪيل ڪم جي اهميت قائم رهي.

رسالو سچل سرمست (سرائڪي ڪلام): محقق ۽

مرتب: مولانا صادق راڻپوري: هن رسالي جو پهريون ڇاپو سنڌي ادبي بورڊ طرفان سال 1959ع ۾ شايع ٿيو جنهن ۾ سچل سائين جو ڪلام ٽن مکيه عنوانن: حُسن ۽ عشق، هير رانجهو ۽ تصوف جي سري هيٺ ورڇيو ويو آهي. مھڙ ۾ مولانا راڻپوري طرفان تفصيلي مقدمو شامل ڪيو ويو آهي جنهن ۾ سچل سائين جي حسب نسب، سنڌ ۾ اچڻ، بزرگن جي پيري مريدي، ولادت ۽ وصال، صغيري ۽ جوانيءَ جو احوال، حليو لباس ۽ سيرو سفر جو ذڪر، رياست خيرپور جي ٽالپور حاڪمن سان تعلقات کان ويندي سندس طالبن جي احوال سان گڏ ڪلام جي فڪر متعلق پڻ گفتگو ڪئي وئي آهي. مقدمي جي سوانح واري حصي ۾ آيل مواد گهڻو تڻو روايتن تي مبني آهي جنهن جي چنڊ ڇاڻ وارو پاسو ڪمزور محسوس ٿئي ٿو تنهن هوندي به مقدمي ۾ شامل مواد سچل شناسي جي حوالي سان گهڻي معلومات مهيا ڪري ٿو خاص طور سچل جي سوانح جي حوالي سان مرزا علي قلي جي مقدمي ۾ شامل مواد کان پوءِ راڻپوري جي مقدمي مان ڪجهه وڌيڪ معلومات ملي ٿي. هن رسالي جي مواد جي ترتيب ۽ صحت متعلق پڻ اعتراض موجود آهي راقم هن رسالي جي ٽئين ايڊيشن جي ايڊيٽر طور مواد جي ترتيب تي خاصو توجه ڏنو آهي ۽ اهڙو تفصيلي ذڪر چارٽ جي صورت ۾ ان ايڊيشن جي شروعات ۾ ڏنو ويو آهي.

سچل جون سه حرفيون: سچل سائين جي اڳ ڇپيل

رسالن ۾ موجود سه حرفيون/ٽيه اڪريون ڊاڪٽر آزاد قاضي جدا سان ترتيب ڏئي ان جي فن فڪر بابت سير حاصل مقدمو لکيو، جنهن کي سچل ڇيئر سال 2008ع ۾ شايع ڪيو.

سچل سرمست جو مرثيو: سچل سائين جي چيل مرثي

بابت ڪيترن ئي محققن لکيو آهي ته: ”سچل سرمست مرثيو پڻ چيو آهي“ (حامی، 2013: 42) پر ڪنهن به محقق مرثيو نموني خاطر به پيش نه ڪيو ۽ نه ئي ڪنهن به چاپي رسالي ۾ شامل ٿيل آهي، راقم کي هن موضوع تي تحقيق ڪندي ڪن قلمي بياضن ۾ سچل سائين جا مرثيا نظر مان گذريا جنهن طرف پوءِ خاص توجه ڏني وئي، قلمي نسخن جي ڀيڻا ڀيٽي کان پوءِ 105 بندن جو فقط هڪ مرثيو سچل سرمست جو ثابت ٿيو جيڪو مسدس جي شعري هيئت ۾ چيل آهي، جنهن کي پهريون ڀيرو چنڊچاڻ کان پوءِ ترتيب ڏئي مٿس مقدمو لکيو ويو. هي مرثيو ثقافت کاتي طرفان سال 2014ع ۾ شايع ڪيو ويو.

سچل جي سنڌي، سرائڪي ۽ اردو ڪلام جا ڪجهه ٻيا نسخا پڻ ڇپجي سامهون آيا آهن جن ۾ قاضي علي اڪبر درازي جا ترتيب ڏنل: ”انتخاب سنڌي ڪلام“، ”انتخاب سرائڪي ڪلام“، ”انتخاب اردو ڪلام“، ”سچل جا سنڌي بيت“ (مرتب: حڪيم خليفه عبدالمجيد چانڊيو)، ”ڪلام سچل سرمست“ (سرفراز احمد راهي)، محمد اسلم رسولپوريءَ جو: ”منتخب سرائڪي ڪلام حضرت سچل سرمست“ بزم ثقافت ملتان طرفان سال 1977ع ۾ شايع ٿيو ۽ ڊاڪٽر نسيم اختر جي ترتيب ۽ چنڊ چاڻ سان ”سچل سرمست ڪا سرائڪي ڪلام“ سرائڪي ادبي بورڊ طرفان 2011ع ۾ شايع ٿيو ان کان سواءِ قاضي علي اڪبر درازي، سچل سائين جي تصوف بابت نثري تصنيف ”نڪته تصوف“ پڻ شايع ڪرائي جنهن بابت محققن ۾ اختلاف موجود آهن.

ديوان آشڪار: سچ لسائين جي فارسي غزل جو هي مجموعو پهريون ڀيرو مير علي مراد خان جي ڪوشش سان، ٻيو ڀيرو آغا صوفي ۽ ديوان ولپداس شڪارپوري جي ڪوشش سان ۽ ٽيون ڀيرو ڪي، ڊيلالا جي سيعي سان 1957ع ۾ شايع ٿيو. جنهن جو مقدمو مخدوم امير احمد فارسي زبان ۾ لکيو.

ترجمو:

سچل سائين جي ڪلام جي ٿيل سهيڙ کان سواءِ سندس ڪلام جا ترجما پڻ پڌرا ٿيا آهن جنهن ۾ مرحوم قاضي علي اڪبر درازي ۽ ڊاڪٽر عطا محمد حامي جو ذڪر نهايت اهم آهي. قاضي علي اڪبر درازي، سچل سائين جي فارسي مثنوين، **عشق نامه**، **گداز نامه**، **درد نامه**، **تارنامه**، **رهبر نامه**، **وصلت نامه**، **وحدت نامه**، **راز نامه** ۽ **غزل بحر طويل**، **ديوان خدائي** ۽ نثري تصنيف **نڪته تصوف** جو اصل متن سنڌي ترجمي سان شايع ڪرايو، پر ڪٿي به سچل جي فارسي مثنوين توڙي ٻئي مواد جي قلمي نسخن بابت گفتگو نه ڪئي آهي تنهن ڪري ان مواد جي صحت ۽ ترتيب متعلق ڊاڪٽر عطا محمد حامي جا اعتراض پڻ موجود آهن، سچل سائين جي انهن مثنوين جو منظوم سنڌي ترجمو مرحوم عطا محمد حامي مختلف وقتن تي ڪيوجيڪي سمورا ترتيب ڏئي سندس لائق شاگرد پروفيسر ڊاڪٽر نواز علي شوق ”نينهن جا نعرا“ جي عنوان هيٺ سهيڙي ڪافي پبليڪشن طرفان مارچ 1983ع ۾ پڌرا ڪيا. ڊاڪٽر شوق هن ڪتاب جي شروعات ۾ حامي صاحب جي سال 1964ع ۾ ترتيب ڏنل ڪتاب ”منصور ثاني سچل سرمست“ جي مقدمي وارو مواد؛ مقدمي طور شامل ڪيو. ڊاڪٽر حامي جي ڪيل ترجمي کي اڳتي هلي سندس هڪ ٻئي شاگرد قاضي مقصود گل اردو ۾ ترجمو ڪيو جيڪو ”عشق سمندر“ جي عنوان سان سچل چيئر طرفان سال 2003ع ۾ شايع ٿيو ته ساڳي وقت ڊاڪٽر حامي توڙي مقصود گل صاحب پنهنجي مثنوين جي اصل فارسي لکت بابت بلڪل خاموش آهن ان کانسواءِ محمد علي حداد پنهنجي ڪتاب ”سچل سرمست بوليو گرافي“ ۾ مثنوي رازنامو، رهبر نامو، گداز نامو، عشق نامو ۽ تارنامو جو فقير هادي بخش جي ڪيل منظوم سنڌي ترجمي جي قلمي نسخن جو ذڪر ڪيو آهي، جڏهن ته ساقي نامه ۽ مثنوي گداز نامه، عشق نامه، تارنامه، رهبرنامه ۽ راز نامه جو براهوي ترجمو مولانا عبدالخالق ابابڪي ”رموزات عشق“ جي سري هيٺ ڪيو جيڪو سال 2005ع ۾ سچل چيئر، شاهه عبداللطيف يونيورسٽي

خيرپور طرفان شايع ٿيو، جڏهن ته اُن کان پهرئين سال 1956ع ۾ مثنوي عشق نامه جو انگريزي ترجمو SONG OF LOVE جي نالي سان ۽ سال 1967ع ۾ مثنوي گداز نامه جو انگريزي ترجمو THE STORY OF MELTING جي سري سان تيرٿداس هوتچند ڪري شايع ڪرايون.

سچل سائين جي فارسي ديوان ”ديوان آشڪار“ کي ٻن جلدن ۾ اردو ترجمي سميت قاضي علي اڪبر درازي سال 1982ع ۽ 1983ع ۾ اوقاف کاتي حڪومت سنڌ طرفان شايع ڪرايو جنهن جي شروعات ۾ مختصر طور سچل سائين جي سوانح حيات ڏني وئي آهي. هن ترجمي جو پهريون حصو راقم جي نظرثاني ۽ مقدمي سان گڏ سنڌ حڪومت جي ثقافت کاتي طرفان 2023ع ۾ پڌرو ڪيو ويو آهي.

سچل سائين جي چونڊ سنڌي، سرائڪي ۽ ريخته ڪلام جو اردو ترجمو مانواري آغا سليم ”منتخب ڪلام“ جي عنوان سان اردو ۾ ڪيو جنهن کي سچل چيئر شايع ڪيو جنهن کان بعد ساڳي مترجم جو سچل جي ڪلام جو ڪجهه وڌيڪ حصو سنڌ جي ثقافت کاتي سال 2010ع ۾ ”سچل سچ ٻي سارا“ جي نالي سان شايع ڪيو. هن ۾ اردو ترجمي سان گڏ سچل سائين جو اصل ڪلام به ڏنو ويو آهي، ڪن ڪافين کي وائي لکيو ويو آهي، سچل جي ڪنهن به قلمي توڙي چاپي رسالن ۾ وائي نه لکيو ويو آهي.

سچل جي ڪلام جي لغت نويسي:

سچل سرمست جي ڪلام جي سهيڙ سان گڏوگڏ سندس ڪلام ۾ استعمال ٿيل قرآن شريف جي آيتن، حديثن ۽ عربي مقولن جي ترجمن سان گڏوگڏ ڏکين لفظن جي معنائن جو ڪم سچل کان اول آغا صوفي پنهنجي ترتيب ڏنل ڪتاب ”سچل سرمست“ ۾ پيش ڪيو جنهن کان پوءِ ٻولي ۽ لغت جي هڪ ٻئي ماهر ڊاڪٽر عبدالڪريم سنديلي لغت جي اصولن تحت سچل سائين جي ڪلام جي لغت ”سچل لغات“ جي سري هيٺ تيار ڪئي جيڪا سچل سرمست يادگار ڪميٽي خيرپور 1984ع ۾

پڌري ڪئي. جنهن ۾ الف ب جي پڙهڻ جي 47 اکرن تي رسالي مان لفظ سهيڙيا ويا آهن. پڙهڻ جا جيڪي اکر لغت ۾ شامل نه آهن انهن ۾ چ، ڙ، گ، ڻ، ڙ، ۽ شامل آهن. ڊاڪٽر سنڊيلو پنهنجي پاران هن لغت جي متعلق لکي ٿو: ”سچل سرمست جي ڪلام ۾ به، نه رڳو سرزمين سنڌ جا سنڌي ۽ سرائڪي محاورا ۽ لفظ موجود آهن، پر ٿورو ٿورو بهاولپور، ڊيرا غازي خان، ملتان، جهنگ، شاه پور (اوپر پنجاب) وغيره جي ٿر جا به انيڪ لفظ ۽ محاورا موجود آهن. اسان ڪوشش ڪري هر هڪ لفظ کي، پنهنجي اصليت موجب ڏيکاريو آهي“ (سنڊيلو، 1984: ص 7). ڊاڪٽر سنڊيلو هن لغت جي تياري لاءِ 6 ڇاپي رسالا ۽ 4 قلمي نسخا ڪتب آندا آهن جنهن جو ذڪر هن پڻ ڪيو آهي. هن لغت جو نئون ۽ وڌايل ايڊيشن سچل چيئر، شاه عبداللطيف يونيورسٽي خيرپور طرفان جون 2005ع ۾ شايع ڪيو ويو جنهن جي نظر ثاني جو ڪم ڊاڪٽر عبدالجبار جوڻيجي جي حوالي ڪيو ويو جنهن هن نئين ايڊيشن ۾ 30 نئون داخلائون پڻ شامل ڪيون. سچل سائين جي ڪلام جي هڪ ٻئي لغت ”لغات سچل سرمست“ ڊاڪٽر بدر ڌامراهي جي تيار ڪيل آهي، جيڪا روشني پبليڪشن پاران سال 2017ع ۾ شايع ٿي، جنهن ۾ 47 اکرن تي رسالن مان لفظ سهيڙيا ويا آهن. هن لغت جي منفرد ڳالھ اها آهي ته فاضل محقق جن ڇاپي رسالن کي بنياد بڻائي هي ڪم مڪمل ڪيو آهي انهن کي خود به تسلي بخش نه ٿو سمجهي، ۽ هن سلسلي ۾ اڳ ٿيل ٻنهي محققن (آغا صوفي، ڊاڪٽر سنڊيلو) جي ڪم کي غير مستند قرار ڏئي ٿو، تنهن هوندي به هن لغت ۾ لفظن جي تعداد اڳ جي ڀيٽ ۾ گهڻو آهي.

سوانح، شخصيت، فڪر ۽ فن متعلق شايع ٿيل ڪتاب:

سچل سرمست بابت شايع ٿيل اڪثر ڪتابن ۾ هي ٽي عنوان گڏ پيش ٿيل آهن تنهن ڪري هتي انهن کي جدا جدا پيش ڪرڻ مشڪل آهي.

سنڌي ڪتاب: سونهارو سچل (لالچند امر ڏنو مل)، سچل سرمست (ڄنمل پرسرام گرجاڻي)، سچل (ڪلياڻ آڏواڻي)، درازن جا درويش (عطا محمد حامي)، ڪاروائي سچل نيشنل سيمينار (مرتب: حميد آخوند)، سچل جو مڪتب (رشيد پٽي)، آري اچين شال (حميد سنڌي)، شاه، سچل، سامي (ابراهيم جويو)، سچل سرمست ۽ سندس عشق نامه (فرينچ اسڪالر گرڊ ليوپڪي فرينچ ڪتاب جو سنڌي ترجمو ڊاڪٽر نبي بخش قاضي ڪيو)، سچل سرمست جي ڪلام ۾ خودي جو تصور (محمد علي حداد)، راڳ، صوفي ۽ سنڌ (تنوير عباسي)، سچل ساڃاه (مهر خادم)، درازن جي دز به جهومي رهي آهي (تاج جويو)، سچل سائين ۽ درازي فيض (اختر درگاهي)، شال نه وسرين تون (ڊاڪٽر نواز علي شوق)، سنڌ جو عطار (ڊاڪٽر نواز علي شوق)، شاه، سچل ۽ خليفو قاسم (محمد حسين ڪاشف)، سچل سرمست - هڪ مطالعو (ڊاڪٽر عبدالجبار جوڻيجو)، سچل سرمست ۽ اتهاسڪ روايتون (ريٽا شهاڻي)، عشق ڪيم اظهار - سچل سرمست (خادم حسين عباسي)، عرفان - سچل (ڊاڪٽر بشير احمد شاد)، سچل سرمست ۽ ساميءَ جو فلسفو (ڊاڪٽر تهمينه مفتي)، آءُ درازا هل (شيخ اياز: مرتب: تاج جويو)، منصوري جي موج ۾ (مرتب: مدد علي سنڌي)، سنڌ جو سرمست (مرتب: رکيل مورائي)، سچل جي سيني ۾ سنگرام (ڊاڪٽر ملڪ نديم)، سچل سارو سچ (مرتب: احمد ضياءَ)، ساريم اڄ سنگهار (مرتب: سيما)، سچل سرمست جو فڪر (حزب الله آءِ سومرو)، سچل سرمست جي گهڙولي (حزب الله آءِ سومرو)، سچل سرمست تي بيليوگرافي (مرتب: محمد علي حداد)، دلين جا سجدا (سچل سائين کي شعر ۾ پيٽا؛ مرتب: الطاف اٿيم)، سچل يادگار ڪاميٽي - تعارف ۽ پسمنظر (قربان منگي)، ڄاڻ سچل جي (ياسر عبدالغني خاصخيلي، "ساحل"، حاجي حسين جلباڻي)، سڌ سچل جي (علي حسن سرڪي)، راقم جا ڪتاب: سچل سرمست ۽ ان جا همعصر شاعر، سچل ساڃاه شعور، سچل سرمست - سچ جو شاعر، سچل سرمست جو

مرثيو، سچل سرمست جي شاعري جو همعصر شاعرن تي اثر، ٿو سچو ڏئي سنڀار، ايڊيٽ ۽ مرتب ڪيل: رسالو سچل سرمست (سنڌي ڪلام)، رسالو سچل سرمست (سرائڪي ڪلام)، سچل سرمست جو آفاقي پيغام، سچل سرمست شامل آهن، ان کان سواءِ قاضي علي اڪبر درازي، سچل سائين بابت سنڌي، اردو ۽ انگريزي ۾ ننڍا ننڍا ڪتابڙا لکيا جن ۾: دوله درازي، داتا درازي، سخي سرتاج، سچل سرمست شهنشاه عشق، سرتاج الشعراءِ حضرت سچل سرمست، شاعر هفت زبان فخرِ پاڪستان، مڪمل سوانح حيات سچل سرمست، سداحيات شاعر ۽ ولي الله، دوله درازي جي درٻار جا در، حق جي راه، سچل سرمست صاحب شريعت، سچل سرمست عاشق رسول، مختصر سوانح سچل سرمست، فيض فاروقي، سوانح حيات ڪوچهي فقير، ديوان ڪوچهي. اردو: سچل سرمست عظم شاعر و مفڪر، مختصر سوانح حيات سچل سرمست، سرتاج الشعرا حضرت سچل سرمست.

English Books: 1. Sachal The Greatest Poet, 2.

Sachal Sarmast, International Poet

اردو ڪتاب: سچل سرمست (نسيم امروپي)، سچل سرمست (رشيد احمد لاشاري)، سچل سرمست اور خواجه فرید (رشيد احمد لاشاري) ڪي ڪتاب ڪے ايڪ باب ڪو الطاف اٿيم ٺے الگ ڪتاب مين مرتب ڪيا. سچل سرمست محبتوں کا پیامبر (طاہر ڊاڪٽر طاہر تونسوی)، سچل سرمست، تاريخ، تصوف اور شاعری (مرتب: ڊاڪٽر نواز علي شوق)، شهيد حق (حضرت حسين بن منصور)، سچل سرمست اور ان ڪے تعليمي نظريات (پروفيسر ابراهيم خليل نقوی)

English Books: 1. The Voice From The Wildernes (T.L.Vasvani, Edited by: Dr Sakhai Qabool M) 2. Mysiticism, Sindh and Sachal Sarmast (compiled by: Ayaz Gul), 3.

Shah, Sachal , Sami(Ibrahim Joyo), 4. Sachal: The Rapturous Poet (Compiled by:Aga Saleem)

سچل سرمست جي سلسلي جي شاعرن جي ڪلام جي سهيڙ ۽ سندن سوانح ،فڪر ۽ فن بابت تحقيق : ڪوجهي جو ڪلام(مرتب:ڊاڪٽر عبدالڪريم سنديلو)،سچل سرمست جا طالب (ڊاڪٽر نواز علي شوق)،ڪلام فقير عبدالله ڪاتيار (ڊاڪٽر نواز علي شوق)،فقير غلام حيدر گوڏڙي جو رسالو (مرتب:الطاف اڻيم)،ڪريم ڏني جو ڪلام(مرتب:الطاف اڻيم).

پي ايڇ ڊي،ايم فل ۽ بي ايس /ايم آي لاءِ لکيل تحقيقي مقالا:
پي-ايڇ-ڊي جا مقالا:1.سچل سرمست جي شاعري،ملڪ نديم(شاه عبداللطيف يونيورسٽي،خيرپو)(اڻڇپيل)، Study Of Mysticismln Darazi School Of Sufi Thought محمد ،(شاه عبداللطيف يونيورسٽي،خيرپو ،)(هي ٿيسز اول آڪسفورڊ پريس طرفان شايع ٿي ۽ ٻيو ڀيرو ثقافت کاتي حڪومت سنڌ طرفان 2009 ۾ شايع ٿي.)، 3. شاه ۽ سچل جو تقابلي اڀياس، بلڊيو بختراءِ مٿلاڻي،(يونيورسٽي، آف ممبئي ، انڊيا)(ممبئي يونيورسٽي جي سنڌي شعبي پاران سال 2002ع ۾ شايع ٿي.)، 4. سچل سرمست ۽ ان جا همعصر شاعر،رشدالله شاه(مخمور بخاري)،(ڪراچي يونيورسٽي،2008ع)(ثقافت کاتي حڪومت سنڌ طرفان سال 2011ع ۾ شايع ٿي ۽ اُن جو ٻيو ڇاپو پيڪاڪ پبلشرس ڪراچي طرفان 2023 ع ۾ پڌرو ٿيو.) سچل سرمست جي شاعريءَ ۾ انسان شناسيءَ واريون ڪيفيتون -تحقيقي ۽ تنقيدي جائزو ، رحيم بخش مهر ”خادم“(سنڌي شعبو،شاه عبداللطيف يونيورسٽي،خيرپور) (ثقافت کاتي حڪومت سنڌ طرفان سال 2016ع ۾ شايع ٿي جنهن کي راقم ايڊٽ ڪيو جنهن جو ذڪر مانواري محقق ڪٿي به نه ڪيو آهي.)

ايم فل جا مقالا: 1. سچل جون واديون،بلڊيو مٿلاڻي(يونيورسٽي آف ممبئي،انڊيا1985ع)(هي ٿيسز سال 1991ع ۾ انڊيا مان ۽ 1994 ع ۾ سنڌ مان ڪتابي صورت ۾ شايع

ٿي). 2- سچل سرمست اور ان کي اردو شاعري، موهن لعل پريمي (علامہ اقبال اوپن يونيورسٽي اسلام آباد) (هي ٿيسرز مقتدره قومي زبان اسلام آباد طرفان 2004ع ۾ شايع ٿي). 3- سچل سرمست جي شاعريءَ ۾ علامت نگاري جو جائزو، انور پرديسي. 4- شاھ لطيف ۽ سچل سرمست جي سنڌي عڪسي شاعريءَ جو تقابلي جائزو، اختيار سولنگي (شاھ عبداللطيف يونيورسٽي، خيرپور). 5- سچل سرمست تي هندو اديبن جي ڪيل ڪم جو تحقيقي جائزو، پارس گل (شاھ عبداللطيف يونيورسٽي، خيرپور). 6- سچل سرمست جي سنڌي شاعريءَ ۾ استعارن ۽ تشبيهن جو اڀياس، نديم ڪٽوهر (شاھ عبداللطيف يونيورسٽي، خيرپور). 7- شاھ عبداللطيف ڀٽائي ۽ سچل سرمست جي ڪلام ۾ عورت ڪردارن جو تقابلي جائزو، مرڪ ڪورائي (سنڌ يونيورسٽي، ڄامشورو). 8- سچل چيئر ۾ ٿيل سچل شناسي تي ڪم جو تحقيقي اڀياس، زين العابدين لغاري (سنڌ يونيورسٽي، ڄامشورو).

بي ايس/ايم آي جا مقالا: 1- سچل سرمست جي سُر ماري جو تحقيق اڀياس: پرديپ سوٿهر (سنڌ يونيورسٽي، ڄامشورو) 2- شاھ ۽ سچل سرمست جي شاعري ۾ مارواڙي لفظن جو استعمال: هيमراج (سنڌ يونيورسٽي، ڄامشورو).

سچل شناسي جي ڦهلاءَ لاءِ جوڙيل ادرا:

سچل يادگار ڪاميٽي خيرپور: هن اداري جو بنياد در حقيقت سال 1959ع ۾ ”سچل اڪيڊمي“ جي نالي سان پيو جنهن لاءِ نامياري ڪهاڻيڪار جمال ابڙي ڪوششون ورتيون، شروعات ۾ هن اداري جي مقصدن ۾: سچل سائينءَ جي ڪلام کي گڏ ڪري شايع ڪرائڻ، ان جا ترجما ڪرائي سندس پيغام کي عام ڪرڻ ۽ ميلي جي موقعي تي ادبي مجلس ۽ راڳ جون محفلون منعقد ڪرائڻ شامل هئا، بعد ۾ هن جو نالو تبديل ڪري ”سچل ڪو آپريٽو اڪيڊمي لميٽيڊ“ رکيو ويو، جنهن کان

پوءِ هن جي مقصدن ۾ : سچل ثقافتي مرڪز قائم ڪرڻ : الف :
 سچل لائبريري جو قيام، ب : "سرمست" رسالو شايع ڪرڻ، ج :
 سچل جي پيغام کي عام ڪرڻ لاءِ راڳ ۽ ادبي محفلن سان
 گڏوگڏ ڊراما پڻ پيش ڪرڻ شامل ڪيو ويو. سال 1970ع ۾ هن
 اداري کي مڪمل طور سرڪاري سرپرستي هيٺ آڻيندي "سچل
 يادگار ڪاميٽي" بڻايو ويو جنهن جو صدر ضلعي جو ڊپٽي
 ڪمشنر مقرر ڪيو ويو.

هي ادارو قائم ٿيڻ کان وٺي سچل سائين جي ميلي جون
 تقريبنون منعقد ڪرائيندو اچي ٿو. ابتدائي ڪجهه سال
 "سچل ادبي ڪانفرنس" به يادگار ڪاميٽي طرفان ٿيندي رهي پر
 هاڻ اها سنڌ حڪومت جي ثقافت کاتي طرفان هر سال ميلي
 جي موقعي تي منعقد ٿيندي آهي. 1980ع کان ڪانفرنس ۾
 پيش ڪيل مقالا ۽ شعر "سرمست" جي سري هيٺ ايندڙ سال
 شايع ڪرڻ جو سلسلو شروع ڪيو جيڪو اڄ تائين جاري
 آهي. سرمست جو 1981ع ۾ پهريون شمارو شايع ٿيو ۽ هن
 وقت تائين ايڪيٽاليهون شمارو شايع ٿي چڪو آهي، ڪرونا جي
 بيماري سبب ٻه سال "سچل ادبي ڪانفرنس" سال 2020ع ۽
 2021ع ۾ نه ٿيڻ سبب "سرمست" به شايع نه ٿي سگهيو. سال
 1991ع کان يادگار ڪميٽي طرفان "سچل سووينئر" شايع
 ڪرائڻ جو سلسلو شروع ڪيو ويو جنهن جو ٻٽيهون شمارو هن
 سال 2023ع ۾ شايع ڪيو ويو آهي.

سچل يادگار ڪاميٽي سال 1981ع ۾ سچل شناسي جي حوالي
 سان تحقيق ۽ راڳ جي شعبن ۾ نمايان ڪارڪردگي ڏيکاريندڙن
 کي گولڊ ۽ سلور ميڊل ڏنا، جنهن کان پوءِ 1991ع کان هر سال
 سچل شناسي جي حوالي سان تحقيق، شاعري، راڳ،
 مصور، سگهڙ، ميلي ۾ نمايان ڪارڪردگي ڏيکاريندڙ ملهه ۽
 ڪارڪنن کي "سچل ايوارڊ" ڏيندي رهي ٿي، جڏهن ته مختلف
 شعبن ۾ سچل شناسي جي لاءِ پاڻ پتوريندڙ شخصيتن کي
 مڃتا ايوارڊ به ڏنا وڃن ٿا.

”سرمست“ جا ابتدائي سرورق عبداللطيف انصاري، پروفيسر علي نواز ڦلپوٽي، قيوم منگي ۽ فتاح منگي ٺاهيا جڏهن ته 2001ع کان هن وقت تائين جا سرورق پروفيسر سعيد منگي ٺاهيندو رهيو آهي، ساڳي وقت ”سچل سووينئر“ جا نمبر 3 ۽ 6 جي؛ باقي سمورا سرورق پروفيسر سعيد منگي جا ٺاهيل آهن، ٻن شمارن جا سرورق عبدالمجيد منگي جا ٺاهيل آهن. هن يادگار ڪاميٽي جو لوگو غلام نبي فاروقي جو جوڙيل آهي، جنهن کي ٿوري گهڻي ڦير گهير سان ”سچل ايوارڊ“ جوڙيو ويو جيڪو سعيد منگي جو ڪيل ڪم آهي، ساڳي وقت ميلي جو دعوتنامو قيوم منگي، عبداللطيف انصاري، فتاح منگي ۽ سعيد منگي ٺاهيندا رهيا آهن. سچل سائين جي هنن مصورن هن سموري ڪم جو ڪڏهن به معاوضو نه ورتو آهي.

سچل سرمست جي ميلي جي هنن تقريبن جا حقيقي روح روان جمال ابڙو، غلام محمد ميمڻ، ڊاڪٽر تنوير عباسي، محمد علي حداد، مولا بخش لاڙڪ ۽ قربان منگي رهيا آهن.

سچل چيئر - شاھ عبداللطيف يونيورسٽي خيرپور : سچل

سائين جي سوانح، شخصيت، فڪر، فن جي ڦهلاءَ لاءِ هي ادارو شاھ عبداللطيف يونيورسٽي خيرپور ۾ 30 جون 1988ع تي قائم ڪيو ويو جنهن جا بنيادي مقصد هي هئا: سچل سرمست جي مڙني ٻولين ۾ ڪيل شاعري جا معياري متن تيار ڪري انهن کي شايع ڪرائڻ. سچل سرمست جي زندگي، فن ۽ فڪر تي مختلف تحقيقي جرنل شايع ڪرڻ. سچل سرمست جي شاعري تي فارسي شاعرن حافظ، عطار، رومي جي اثر کي ظاهر ڪرڻ ۽ سنڌي شاعر جهڙوڪ: شاھ عبداللطيف، اردو شاعر ولي دڪني ۽ ٻين جو سچل سرمست تي اثر سچل سرمست جي شاعريءَ جو پوين شاعرن جهڙوڪ: بيدل، حمل، نانڪ، خوش خير محمد هيسباڻي ۽ ٻين تي ظاهر ڪري ڪتابي صورت ۾ آڻڻ. سچل سرمست جي زندگي، فن ۽ فڪر تي مختلف پارڪن ۽ اسڪالرن کان ليڪچر ڪرائڻ وغيره. سچل سرمست ۽ سندس همعصر شاعرن جي شاعري جو تقابلي جائزو وٺڻ. سچل سرمست جي

بالڪن/ طالب شاعرن جي شاعري جو اڀياس ڪرڻ. سچل سرمست جي ڪلام جون آڊيو ۽ ويڊيو ڪيسٽون ۽ آڊيو وڊيو لائبريري قائم ڪرڻ ۽ ڪتابن جي لائبريري قائم ڪرڻ. سچل سرمست جي حوالي سان انسائيڪلوپيڊيا جي ترتيب عمل ۾ آڻڻ. سچل سرمست جي مختلف ٻولين سنڌي، سرائڪي، فارسي، اردو جي لغت تيار ڪرڻ. سچل سرمست جي زندگي تي تحقيق ڪري ان جي زندگي دوران سنڌ جي سياسي، سماجي ۽ معاشي حالتن بابت تحقيق ڪرڻ. سچل سرمست تي تحقيق ڪندڙ اسڪالرن کي ايوارڊ ڏيڻ ۽ سچل سرمست تي ڪم ڪندڙ اسڪالرن جو مواد گڏ ڪرڻ، سچل جي ڳائيندڙن جا خاڪا ۽ سچل بابت ٿيل ڪمن جو رڪارڊ محفوظ ڪرڻ. سچل سرمست تي ٿيل ٽي وي پروگرامن جي رڪارڊنگ محفوظ ڪرڻ ۽ سماع کي فروغ ڏيڻ. سچل سرمست جي ڳايل ڪافين کي محفوظ ڪرڻ وغيره.

چيئر پنهنجي مقصدن کي حاصل ڪرڻ لاءِ لائبريري، ميوزم جي قيام سان گڏوگڏ 15 کن سنڌي، اردو، انگريزي ۾ ڪتاب شايع ڪراڻ کان سواءِ ”آشڪار“ نالي سان تحقيقي جرنل پڻ شايع ڪرائي ٿي جنهن جا هن وقت تائين 10 شمارا شايع ٿي چڪا آهن. چيئر هن وقت تائين سچل سرمست جي حوالي سان ڪانفرنسون پڻ منعقد ڪرائي چڪي آهي.

سچل شناسي جي حوالي سان جڙيل هنن ادارن کان سواءِ سنڌ جو ثقافت کاتو، گزريل ڪجهسالن کان سچل سائين جي ميلي تي ٿيندڙ ادبي ڪانفرنس ۽ مشاعري جي نشست درازا ڪامپليڪس، دازا ۾ منعقد ڪرائي ٿو. ان کان سواءِ سنڌ جو اطلاعات کاتو هر سال خاص نمبر پڻ شايع ڪري ٿو. جڏهن ته سندس ئي کاتي پاران جاري ٿيندڙ ادبي رسالي ماهوار پيغام جا سال 1979ع، جنوري-فيبروري 2000ع ۽ فيبروري 2005ع ۾ خاص نمبر جاري ٿيا، ان کان سواءِ به ماهوار پيغام، نئين زندگي، سوجهرو، ته ماهي مهراڻ جي مختلف شمارن ۾ سچل ۽ ان جي فڪر، فن جي حوالي سان مقالا، مضمون شايع ٿيندا رهن ٿا.

ان سان گڏوگڏ مختلف سنڌي اخبارون ميلي جي موقعي تي خاص اشاعت پڻ جاري ڪن ٿيون. ڪرونا جي وچڙندڙ بيماري سبب سال 2020 ع ۾ سارانگا ادبي سوسائٽي ۽ سال 2021 ع ۾ اڪيڊمي آف ليٽرس، ميلي جي موقعي تي ملڪي سطح جي آنلائين ”سچل سرمست ادبي ڪانفرنس“ ۽ سنڌ جي ثقافت کاتي 2021 ع ۾ سچل جو آنلائين ميلو منعقد ڪيو جنهن ۾ لڳ ڀڳ ٻن ڪلاڪن جو ”سچل ادبي مذاڪرو“ ۽ راڳ جي محفل رچائي وئي.

سچل سرمست جي نالي سان منسوب علمي، ادبي ادرا:

سچل اڪيڊمي خيرپور :

مارچ 1982 ۾ ڊپٽي ڪمشنر خيرپور طرفان ٻه ڏينهن جو ”سچل نيشنل سيمينار“ خيرپور ۾ منعقد ڪيو ويو جنهن کان پوءِ 1984 ع ۾ خيرپور ۾ سچل اڪيڊمي قائم ڪئي وئي هن اداري ۾ لائبرري ۽ علمي ادبي پروگرامن لاءِ آڊيٽوريم جوڙايو ويو. سال 1990 ع کان 2006 ع تائين سچل سرمست جي ميلي جي موقعي تي ٿيندڙ ادبي ڪانفرنس ۽ مشاعرو هن ئي اداري جي آڊيٽوريم ۾ منعقد ڪيو ويندو هو.

سچل سرمست پبلڪ لائبرري، خيرپور.

سچل سرمست ڊگري ڪاليج، راڻيپور.

سچل سرمست آرٽس ڪاليج، حيدرآباد.

سچل سرمست ڪامرس ڪاليج، حيدرآباد.

درازا ڪامپليڪس، درازا.

سچل ادبي مرڪز، لاڙڪاڻو.

پڄاڻي:

سچل سرمست سنڌي ڪلاسيڪي شاعري جو اهم شاعر آهي، هن جي ڪلام جي سهيڙ جو ڪم سندس حياتي ۾ 1240/1824 ع کان سندس چوڻ تي شروع ٿيو ساڳي وقت 1883 ع کان سندن ڪلام جي شايع ٿيڻ جو سلسلو شروع ٿيو. هن وقت تائين لڳ ڀڳ ويهه کن محققن سچل جي ڪلام جي

ترتيب جو ڪم ڪيو آهي، ساڳي وقت سندن سوانح، فڪر ۽ فن تي تحقيق جو ڪم سال 1902ع کان شروع ٿيو، ان کان سواءِ سرمست سائين بابت پي ايڇ ڊي، ايم. فل، بي ايس جا به تحقيقي مقالا پڻ لکيا ويا آهن. سچل سرمست متعلق شايع ٿيل مواد جي باوجود ان جي سنڌي، سرائڪي، فارسي ڪلام جي مستند نسخي ۽ ترجمي ۽ شرح جي کوٽ موجود آهي.

بيگ، علي قلي، مرزا، (1902)، 'رسالو سچل سائين جو'، سکر سنڌ: هريسنگھ سنس ڪتبخانه چاپخانه.

هيمراج، در محمد، (1910)، داستان وڏو رسالو سچل سائين جو، شڪارپور سنڌ: پوکرداس ٿانورداس تاجر ڪتب.

صوفي، غلام نبي، آغا، (2015)، 'سچل سرمست'، ڪراچي سنڌ: ثقافت کاتو، حڪومت سنڌ

حامي، عطا محمد، (2013)، 'سچل جو آفاقي پيغام' ڄامشورو سنڌ: سنڌي ادبي بورڊ،

سنديلو، عبدالڪريم، (1985)، 'سچل لغات'، خيرپور سنڌ: سچل يادگار ڪاميٽي.